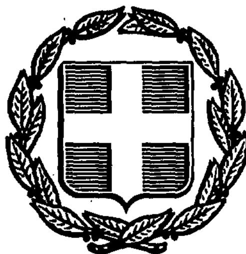


ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ 1989	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 153

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1859

Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων και άλλες διατάξεις

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1
Υπολογισμός σύνταξης ανάπηρων οπλιτών

Η παράγραφος 1 του άρθρου 88 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων (π.δ.1285/1981, ΦΕΚ 314), όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η βασική μηνιαία πολεμική σύνταξη ανικανότητας που αναγνωρίζεται στους ανάπηρους πολέμου οπλίτες, των οποίων η σύνταξη δεν κανονίζεται με βάση το μισθό ενεργείας, καθορίζεται με βάση το ποσοστό μείωσης της ικανότητας για εργασία, πολλαπλασιαζόμενο με δραχμές 1.030 ανά εκατοστό ανικανότητας».

2. Στο τέλος του άρθρου 2 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων προστίθεται παράγραφος 4, ως εξής:

«4. Ως οπλίτες νοούνται οι στρατιώτες, οι δεκανείς, οι λοχίες, οι επιλοχίες, οι αρχιλοχίες, καθώς και όσοι εξομοιώνονται με αυτούς».

Άρθρο 2
Υπολογισμός σύνταξης οικογενειών οπλιτών

1. Το άρθρο 89 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Με την επιφύλαξη της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 110, η σύνταξη των οικογενειών των οπλιτών που αναφέρονται στις παρ. 1 και 2 του προηγούμενου άρθρου ορίζεται μετά το θάνατό τους στο μισό της σύνταξης που ανήκει στο θανόντα. Η σύνταξη αυτή προσαυξάνεται για κάθε τέκνο που έχει δικαίωμα σύνταξης, κατά το ποσό που ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 95 για το βαθμό ανθυπασπιστή».

2. Το άρθρο 90 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η βασική μηνιαία πολεμική σύνταξη, που αναγνωρίζεται στις οικογένειες των έγγαμων οπλιτών που φονεύθηκαν ή εξαφανίσθηκαν ή πέθαναν από τραύματα ή νόσο απότοκο των κακουχιών του πολέμου, ορίζεται στο ποσό που αναλογεί σε ανάπηρο οπλίτη που φέρει ανικανότητα 30% σύμφωνα με το άρθρο 88.

2. Αν μαζί με τη χήρα σύζυγο συντρέχουν και τέκνα που δικαιούνται σύνταξη, η σύνταξη αυτή προσαυξάνεται για κάθε τέκνο κατά το ποσό που ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 95 για το βαθμό του ανθυπασπιστή. Αν πρόκειται για συνταξιοδότηση μόνο τέκνων, προστίθεται στη σύνταξη που καθορίζεται παραπάνω, την οποία λαμβάνει το πρώτο τέκνο, η ίδια προσαύξηση για καθένα από τα λοιπά τέκνα που δικαιούνται σύνταξη».

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 91 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων, όπως ισχύει, αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Η βασική μηνιαία πολεμική σύνταξη, που αναγνωρίζεται στις οικογένειες των άγαμων οπλιτών που φονεύθηκαν ή εξαφανίσθηκαν ή πέθαναν από τραύματα ή νόσο απότοκο των κακουχιών του πολέμου, ορίζεται στο ποσό που αναλογεί σε ανάπηρο οπλίτη που φέρει ανικανότητα 30% σύμφωνα με το άρθρο 88.

2. Εάν κατά την 1η Ιουλίου 1952,

α) ο πατέρας είχε συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας του,

β) η μητέρα που δικαιούται σύνταξη είχε συμπληρώσει το 60ό έτος της ηλικίας της, οι δε άγαμες αδελφές ή αδελφοί ήταν κατά τον ίδιο χρόνο ανήλικοι ή ενήλικοι αλλά ανίκανοι για εργασία και σε κάθε περίπτωση δεν υπάρχει ενήλικος αδελφός ικανός για εργασία, η σύνταξη ορίζεται στο ποσό της προηγούμενης παραγράφου και προσαυξάνεται για κάθε αδελφό ή αδελφή που δικαιούται σύνταξη κατά το ποσό που ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 95 για το βαθμό του ανθύπασπιστή».

Άρθρο 3
Επιδόματα ανικανότητας

1. Το άρθρο 101 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Στους ανάπηρους πολέμου αξιωματικούς και σε όσους εξομοιώνονται ή αντιστοιχούν με αυτούς παρέχεται, μαζί με τη σύνταξη, προσωπικό και αμεταβίβαστο επίδομα ανάλογα με το βαθμό μείωσης της ικανότητας για εργασία εξαιτίας του παθήματος ως εξής:

Σε όσους	έχουν	αναπηρία		30 - 35%	δραχμές	1.364
»	»	»	»	40 - 45%	»	2.388
»	»	»	»	50 - 65%	»	3.554
»	»	»	»	70 - 80%	»	4.662
»	»	»	»	85 - 95%	»	5.756

2. Αν αυτοί που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο έχουν ανικανότητα 100% ή πολλαπλές αναπηρίες, από τις οποίες η μία 100% και οι λοιπές 10 - 95%, ή δύο ή περισσότερες παθήσεις, καθεμία από τις οποίες επάγεται αναπηρία 100%, το επίδομα ανικανότητας ορίζεται κατά βαθμό ως εξής:

ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ

ΒΑΘΜΟΣ	100%	100% + 10 ως 95%	100% + 100%
Ανθυπασπιστής	9.787	11.271	13.172
Ανθυπολοχαγός	11.469	12.072	15.373
Υπολοχαγός	13.712	15.605	17.787
Λοχαγός	15.407	16.872	19.963
Ταγματάρχης	18.095	20.063	23.611»

2. Το άρθρο 103 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα κατά το άρθρο 3 της απόφασης αριθ. 320937/1947 του Υπουργού Οικονομικών (ΦΕΚ 182) επιδόματα φυματικού ή νόσου, όπως αυτά διαμορφώθηκαν μεταγενέστερα, που ανέρχονται σε δραχμές 2.389 και 1.110 αντίστοιχα, εξακολουθούν να καταβάλλονται στους δικαιούχους αυτών με βάση τις ισχύουσες διατάξεις, εφ' όσον δεν δικαιούνται το επίδομα ανικανότητας του άρθρου 101 ή το καταβαλλόμενο είναι μικρότερο από το επίδομα του ίδιου άρθρου».

3. Το άρθρο 105 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων, όπως μεταγενέστερα τροποποιήθηκε, αντικαθίσταται ως εξής:

« Στους συνταξιοδοτούμενους Έλληνες πολίτες του άμαχου πληθυσμού παρέχεται, μαζί με τη σύνταξη, προσωπικό και αμεταβίβαστο επίδομα ανικανότητας ίσο με 100% των επιδομάτων του άρθρου 102».

Άρθρο 4
Συντάξεις παθόντων ένεκα της υπηρεσίας σε ειρηνική περίοδο

1. Η παράγραφος 5 του άρθρου 45 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ.1041/1979, ΦΕΚ 292) αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Η σύνταξη που παρέχεται κατά τις διατάξεις του άρθρου αυτού στους αξιωματικούς, ανθυπασπιστές, υπαξιωματικούς και οπλίτες του στρατεύματος, μόνιμους και έφεδρους και όσους αντιστοιχούν σε αυτούς, που εξέρχονται της υπηρεσίας λόγω τραύματος ή νοσήματος που προήλθε προδήλως και αναμφισβητήτως εξαιτίας της υπηρεσίας τους, καθώς και στις οικογένειες όσων από αυτούς έχουν φονευθεί ή πεθάνει, δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το 85%:

α) αν πρόκειται για τους παθόντες, της μηνιαίας σύνταξης η οποία ανήκει σε ομοιόβαθμο στρατιωτικό, ο οποίος έχει υποστεί την ίδια ανικανότητα εξαιτίας της υπηρεσίας του σε πόλεμο και

β) αν πρόκειται για τις οικογένειες, της μηνιαίας σύνταξης που ανήκει κάθε φορά, ανάλογα με την περίπτωση , σε οικογένεια ομοιόβαθμου στρατιωτικού, που φονεύθηκε στον πόλεμο ή που πέθανε μετά την ανικανότητά του».

2. Το άρθρο 80 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων αντικαθίσταται ως εξής:

«Η σύνταξη που ανήκει στους ανωτέρω παθόντες ορίζεται ίση με το 85% της μηνιαίας σύνταξης που ανήκει κάθε φορά, σύμφωνα με τις κείμενες για τις πολεμικές συντάξεις διατάξεις σε οπλίτη που έχει υποστεί την ίδια μείωση της ικανότητας για εργασία εξαιτίας της υπηρεσίας του σε πόλεμο».

3. Τα επιδόματα ανικανότητας που παρέχονται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 4, 5, 6, 7 και 8 του άρθρου 54 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων δεν μπορούν, με συνυπολογισμό και των επιδομάτων της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου, να υπολείπονται ούτε να υπερβαίνουν συνολικά το ποσό των αντίστοιχων επιδομάτων που καταβάλλονται κάθε φορά σε στρατιωτικό ο οποίος έχει υποστεί την ίδια πάθηση και φέρει την ίδια ανικανότητα εξαιτίας της υπηρεσίας του σε πόλεμο.

Άρθρο 5
Τελικές διατάξεις

1. Από την 1η Μαρτίου 1989 αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού οίκοθεν όλες οι συντάξεις των ανάπηρων πολέμου και ειρηνικής περιόδου στρατιωτικών που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου καθώς και των οικογενειών τους, που δεν καθορίζονται με βάση μισθό ενεργείας και που έχουν αναγνωριστεί μέχρι την 28η Φεβρουαρίου 1989, με βάση το ποσοστό ανικανότητας με το οποίο έχουν συνταξιοδοτηθεί.

2. Η Αυτόματη Τιμαριθμική Αναπροσαρμογή (Α.Τ.Α.) των παραπάνω συντάξεων θα αρχίσει να χορηγείται κανονικά από 1η Μαΐου 1989 και εφεξής σύμφωνα με τις σχετικές υπουργικές αποφάσεις.

Ως ποσά για τον υπολογισμό της Α.Τ.Α. από 1η Μαΐου 1989 λαμβάνονται υπόψη κάθε φορά η βασική σύνταξη, τα επιδόματα ανικανότητας που διατηρούνται, η τυχόν προσαύξηση λόγω τέκνων και το οικογενειακό επίδομα.

Από 1η Σεπτεμβρίου 1989 και εφεξής λαμβάνεται υπόψη και το ποσό της προηγούμενης Α.Τ.Α..

Η Α.Τ.Α. που καταβάλλεται μέχρι 30 Απριλίου 1989 καταργείται.

3. Το κατώτατο όριο πολεμικής σύνταξης ή βοηθήματος, που δεν καθορίζονται με βάση μισθό ενεργείας, ορίζεται από την 1η Μαρτίου 1989 σε δραχμές 30.900 και αυξάνεται κατά το ποσοστό της Α.Τ.Α. που θα χορηγείται από 1 Μαΐου 1989 και εφεξής. Στο ποσό των δραχμών 30.900 ορίζεται από την ίδια ημερομηνία και το κατώτατο όριο των συντάξεων ειρηνικής περιόδου των στρατιωτικών που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου και αυξάνεται κατά το ποσοστό της Α.Τ.Α., που θα χορηγείται από την 1η Μαΐου 1989 και εφεξής.

4. Η σύνταξη που ορίζεται με το νόμο αυτό σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από αυτήν που καταβαλλόταν στο δικαιούχο μέχρι την έναρξη της ισχύος του. Επίσης η σύνταξη που αναλογεί σε ανάπηρο ανθυπασπιστή ή αξιωματικό πολεμικής ή ειρηνικής περιόδου αντίστοιχα δεν μπορεί να είναι κατώτερη από τη σύνταξη του οπλίτη που συνταξιοδοτείται με το ίδιο ποσοστό ανικανότητας και τις ίδιες παθήσεις.

Το ίδιο ισχύει και για τη σύνταξη των οικογενειών τους.

Άρθρο 6

1. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 11 του π.δ.1041/1979 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η υπηρεσία που διανύθηκε σε νοσηλευτικά ιδρύματα κοινωφελούς χαρακτήρα πριν την υπαγωγή τους στις διατάξεις του α.ν. 965/1937 (ΦΕΚ 476) και του ν.δ. 2592/1953 (ΦΕΚ 254) λογίζεται ως συντάξιμη για το μόνιμο προσωπικό των δημόσιων νοσηλευτικών ιδρυμάτων που διέπεται από τα νομοθετήματα αυτά, με τις προϋποθέσεις της παρ. 8 του παρόντος άρθρου, εφ' όσον το προσωπικό τούτο έχει συμπληρώσει τριετή τουλάχιστον υπηρεσία με την ιδιότητα του μόνιμου στο ίδιο ή σε οποιοδήποτε άλλο νοσηλευτικό ίδρυμα του ν.δ. 2592/1953 και κατεξαίρεση προκειμένου για το προσωπικό που μονιμοποιήθηκε με τις διατάξεις των νόμων 1540/1985 (ΦΕΚ 67) και 1579/1985 (ΦΕΚ 217) σε συνδυασμό με τις διατάξεις του ν. 1476/1984 (ΦΕΚ 136), εφ' όσον έχει συμπληρώσει δεκαετή τουλάχιστο συνεχή ή διακεκομμένη υπηρεσία στο Δημόσιο ως τακτικού ή έκτακτου ή επί συμβάσει υπαλλήλου με μηνιαίο μισθό ή ημερομίσθιο ή με ποσοστό μέχρι το διορισμό του στη μόνιμη θέση, στην οποία δεν περιλαμβάνεται η υπηρεσία που παρασχέθηκε στα νοσηλευτικά ιδρύματα πριν τη δημοσιοποίησή τους».

2. Στο τέλος του άρθρου 27 του ν.1813/1988 (ΦΕΚ 243), προστίθεται παράγραφος 8 με το ακόλουθο περιεχόμενο:

«8. Δεν δικαιούνται της προβλεπόμενης από τις διατάξεις του άρθρου αυτού πολιτικής σύνταξης όσοι συνεργάσθηκαν κατά το από 21 Απριλίου 1967 έως 23 Ιουλίου 1974 χρονικό διάστημα με το τότε δικτατορικό καθεστώς ή διετέλεσαν δήμαρχοι ή πρόεδροι κοινοτήτων ή δημοτικοί ή κοινοτικοί σύμβουλοι διορισμένοι από το καθεστώς αυτό. Το γεγονός της μη συνεργασίας ή διορισμού στα ανωτέρω αξιώματα βεβαιώνεται από το δήμαρχο ή τον πρόεδρο του οικείου δήμου ή κοινότητας και σε περίπτωση αδυναμίας βεβαιώσεως ελλείψει στοιχείων, βεβαιώνεται με υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν.1599/1986 (ΦΕΚ 75) που υποβάλλει ο δικαιούχος».

Άρθρο 7

1. Από την κατασκευή του αρδευτικού φράγματος Σμοκόβου θιγόμενοι θεωρούνται και δικαιούνται χρηματικής κοινωνικής αποκατάστασης, πέρα της νόμιμης αποζημίωσης για απαλλοτρίωση, αποκλειστικά και μόνο τα φυσικά πρόσωπα που είναι δημότες εγγεγραμμένοι στα δημοτολόγια των κοινοτήτων Κτημένης και Λουτροπηγής του Νομού Καρδίτσας μέχρι 31.12.1987 και οι μόνιμα κατοικούντες ή διαμένοντες στις κοινότητες αυτές μέχρι την παραπάνω ημερομηνία, σύμφωνα με βεβαίωση της κοινότητας ως εξής:

α) Για όσους έχουν την κυριότητα εκτάσεων που απαλλοτριώνονται, το ύψος της χρηματικής αποκατάστασης ορίζεται σε 120.000 δρχ. ανά στρέμμα για έκταση από 1 μέχρι 10 στρέμματα, σε 100.000 δρχ. ανά στρέμμα για τα επόμενα 11 μέχρι και 20 στρέμματα και για τα από 21 στρέμματα και άνω σε 80.000 δρχ. ανά στρέμμα.

β) Για όσους είναι αγρότες-καλλιεργητές, ακτήμονες, ή μικροϊδιοκτήτες γης μέχρι 9 στρέμματα το ύψος της χρηματικής αποκατάστασης ορίζεται στο ποσό των 2.000.000 δρχ., προσαυξημένο κατά 100.000 δρχ. ανά στρέμμα μέχρι και των 9 στρεμμάτων για τους μικροϊδιοκτήτες.

Οι δικαιούχοι της χρηματικής αποκατάστασης της παραγράφου αυτής δεν δικαιούνται και της χρηματικής αποκατάστασης της παραγράφου (α).

γ) Για όσους είναι κτηνοτρόφοι στη γεωγραφική περιοχή που απαλλοτριώνεται και δεν δικαιούνται της χρηματικής αποκατάστασης των παραγράφων α' και β', το ύψος της χρηματικής αποκατάστασης ορίζεται στο ποσό των 2.000.000 δρχ..

2. α) Οι αγροτικές εκμεταλλεύσεις που καταλαμβάνονται από τις εκτάσεις των γεωγραφικών περιοχών των κοινοτήτων Κτημένης και Λουτροπηγής, οι οποίες κατά την τεχνική μελέτη του έργου ευρίσκονται στην προς απαλλοτρίωση ζώνη, θεωρούνται αρδευόμενες (ποτιστικές) και καθορίζεται το ποσό των 180.000 δρχ. ανά στρέμμα ως τιμή μονάδας για τη νόμιμη αποζημίωση.

β) Το συνολικό απαιτούμενο ποσό για τις παραπάνω κοινωνικές χρηματικές αποκαταστάσεις θα βαρύνει τον Προϋπολογισμό Δημοσίων Επενδύσεων του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.. Οι χρηματικές αυτές αποκαταστάσεις απαλλάσσονται από οποιοδήποτε φόρο ή κράτηση υπέρ του Δημοσίου.

γ) Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Γεωργίας, ορίζονται τα μέλη επταμελούς Επιτροπής που αποτελείται από το Νομάρχη Καρδίτσας ως Πρόεδρο, τους Προέδρους των Κοινοτήτων Κτημένης και Λουτροπηγής και από έναν εκπρόσωπο των Υπουργείων Εθνικής Οικονομίας και Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. καθώς και τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. και το Δ/ντή Γεωργίας Καρδίτσας και των νόμιμων αναπληρωτών τους για την παρακολούθηση της υλοποίησης των παραπάνω διατάξεων.

δ) Με απόφαση των ίδιων Υπουργών, καθορίζονται συγκεκριμένα έργα που έχουν σχέση με τις προαναφερόμενες δύο Κοινότητες την αξιοποίηση και ανάπτυξη της περιοχής.

Άρθρο 8
Κύρωση αποφάσεων

1. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου οι πιο κάτω υπουργικές αποφάσεις από το χρόνο ισχύος που ορίζεται σε καθεμία από αυτές:

α) η κοινή απόφαση αριθ. πρωτ. οικ. 1333/Μ13/3-41/5-11-1986 (ΦΕΚ 837) των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων,

β) η κοινή απόφαση με αριθ. πρωτ. 2007087 /557 /0022/ Μ13/ 3-36 /23-1-1989 (ΦΕΚ 68) των Υπουργών Οικονομικών, Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Εμπορικής Ναυτιλίας,

γ) η απόφαση με αριθ. πρωτ. 2007088/556/0022/23-1-1989 (ΦΕΚ 69) του Υπουργού Οικονομικών και

δ) η απόφαση αριθ. πρωτ. 2020269/2134/0022/3.3.1989 του Υπουργού των Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 175).

2. Κυρώνονται και έχουν ισχύ νόμου από τότε που ίσχυσαν οι ακόλουθες αποφάσεις:

α) Η αριθ. 2025680/2971/0022/23.3.1989 (ΦΕΚ 231/τ.Β'/31.3.1989) απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Δημόσιας Τάξης και Οικονομικών «Ρύθμιση μισθολογικών θεμάτων» η οποία έχει ως εξής:

ΑΠΟΦΑΣΗ

Θέμα: Ρύθμιση μισθολογικών Θεμάτων.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη:

α.- Τις διατάξεις του άρθρου 23 του ν.1505/1984 «Αναδιάρθρωση μισθολογίου προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης και άλλες συναφείς διατάξεις» (ΦΕΚ 194/3.12.1984).

β.- Τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν.1810/1988 «Για τη συμπλήρωση και βελτίωση του ν.1505/1984 και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 223/5.10.1988) και

γ.- Την ανάγκη ρύθμισης μισθολογικών θεμάτων των πολιτικών δημοσίων υπαλλήλων.

Αποφασίζουμε

1.- Το σύνολο της διαφοράς αποδοχών από την εφαρμογή του ν.1810/1988 θα καταβληθεί στους δικαιούχους υπαλλήλους την 1η Απριλίου αντί της 1ης Οκτωβρίου 1989 που ορίζεται στο άρθρο 10, παρ. 1, εδάφιο γ' του ίδιου νόμου.

2.- Οι κοινοτικοί φύλακες εξελίσσονται στην κατηγορία που ανήκουν, σε τέσσερα (4) μισθολογικά κλιμάκια (Μ.Κ.) πέραν εκείνου που είναι καταταγμένοι με τις διατάξεις του άρθρου 23 του ν.1505/1984.

Για κάθε Μ.Κ. εξέλιξής τους, απαιτείται υπηρεσία επτάμισι (7 1/2) ετών του άρθρου 16 του ν.1505/1984, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 6 του ν. 1810/1988.

3.- Η απόφαση αυτή που ισχύει από 1η Απριλίου 1989, να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θα κυρωθεί με νόμο.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΠ. ΑΘ. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ	ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ

β. Η αριθ. 2024616/2781/0022/17.3.1989 απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών, που δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ 219/Β'/24.3.1989.

Άρθρο 9
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των άρθρων 1 έως 5 του νόμου αυτού αρχίζει από την 1η Μαρτίου 1989, των δε λοιπών από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 8 Ιουνίου 1989

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΠΑΝ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ

ΠΕΡ., ΧΩΡ/ΞΙΑΣ & ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ
ΜΑΝΟΛΗΣ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΑΚΙΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 9 Ιουνίου 1989

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ